

Redacția Administrativă
Brașov, piața mare Nr. 22
Se acceptă subscripțiile nu se re-
scribă!
Biroul de abonații:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inscrisoare mai primosă în Viena
Indolff, Morze Haasenstein & Voiger
(Elio Haas), Semis Schalk, Alois
Kerndl, M. Dukas, A. Oppelt, J. Doss-
berger, în Budapesta: A. J. Gold-
berger, Anton Haas, Eduard Bernat;
în Frankfurt: S. L. Danks; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o soră
garmondă pe o coloană 6 cr.
și 80 cr. umbră pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tarife și învoială.
Explicare pe pagina III-a o
seră 10 cr. v. a. s. n. 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în în-țare și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe doi ani 22 fl.,
Pe trei ani 30 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe doi ani
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la d. colector.
Abonamentul pentru Brașov:
La administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.; pe un an
10 fl., pe doi ani 18 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusa în
casă: Pe un an 12 fl., pe
doi ani 22 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. n.
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 243.

Brașov, Sâmbătă, 2 (14) Noembrie.

1891.

Brașov, 1 Noembrie st. v.
Esemplul de slăbiciune și ser-
vilism al unora dintre cărturarii,
cari stau în fruntea treburilor nos-
tre școlare și bisericesci, lucru fi-
resc, că nu poate să nu aibă tristul
său efect și asupra celor mai
mici.

Ni-o dovedescă acesta într'un
modu destul de dureros câteva
casuri îngrijitoare, ce s'au ivit în
timpul din urmă în sinul înv-
țătorilor noștri.

Unul dintre aceste casuri, ce
tocmai acum ni-se aduce la cu-
tocnă, s'a ivit de multă în
părțile Sălagiului, unde ni-se ra-
portază, că vre-o șese învățători
români gr. cat. din jurul Cras-
nei au fost premiați cu câte 30
fl., fiă-care pentru *progresul făcutu
în limba maghiară*. Corespondentul
nu ne scie spune cu siguranță,
din ce fonduri de maghiarisare se
vor fi distribuit aceste premii
între învățătorii români, d-er pre-
supune, că ele vor fi fost dis-
tribuite din fondul societății de
maghiarisare „Vesselényi” din
Zelau.

Orî cum ar fi și orî din ce
fonduri ar proveni aceste daruri
danaice, ele sunt un mijloc de
corupție în favorul maghiari-
sării, în ale cărei curse vedem,
că au început să alunece subal-
ternii celor mai ieri, alaltă-
eri sub firma „urbanității” pro-
clamau cultul maghiarisatorului
Schlauch.

Unu casu de precedentă dintre
cele mai îngrijitoare este și înscri-
rea mai multor învățători români
din comitatul Aradului între
membrii reuniunii învățătorilor
maghiari.

Nu este greu de a afla, că
aceste porniri primejdioase, ivite în
sinul învățătorilor noștri confe-
sionali, sunt urmarea slăbiciuni-
lor mai marilor lor.

Pe câtu timp între cei ce
conduc destinele aședămintelor

și bisericesci se află
indivizi, cari compromitu cauza
solidarității naționale prin totu
felu de înjosiri nedemne și slu-
garice; pe câtu timp însiși su-
periorii nemijlociți ai învățători-
lor noștri confesionali v-eneză
după grații, premergându cu cele
mai fatale exemple de slugărniciă:
pe câtu timp, d-icem, se ivesc
astfelu de abnormități condamna-
bile între conducătorii afacerilor
noștre școlare și bisericesci, de o
disciplinare a inferiorilor nici
vorbă nu p-ote fi, er urmări triste
ale aceste nedisciplinări-le arată
în modu destul de dureros cele
ce se petrec astăzi cu școlele
slovice din Ungaria

E timpul supremu, ca su-
periorii mijlociți și nemijlociți ai
școlilor noștre confesionale să
se reulegă. Ei p-ortă răsponsabi-
litate pentru primejdioasele apa-
rițiuni de felu celor de mai
sus, căroră trebuie fără întârziare
să li-se pună stavilă.

Acēta o pretinde interesul
nostru naționalu, o pretinde cauza
disciplinei și a solidarității nos-
tre naționale. De nu vomu ap-
și cinsti din t-ote puterile noștre
acēstă causă sfântă a noastră, vomu
ușura numai planurile de eutro-
pire ale dușmanilor limbei și
naționalității noștre și vomu pre-
găti calea desbinărilor și a anar-
chiei în sinul nostru, de cari să
ne ferescă Dumnezeu!

CRONICA POLITICĂ.

— 1 (13) Novembre.

— Diarul „Neue Freie Presse”
primesc din București următoarea tele-
gramă cu privire la criza ministerială:
Primarul Pache Protopopescu a refusat
să intre în cabinetu. Propunerea minis-
trului Vernescu, că în locul lui *Ecarcu*
și *Isvoranu*, să intre, cunoscutul inimic
al triplei alianțe, *Blarenberg* și *Aristide*
Pascal, a împedat orî-ce înțelegere
cu *Alexandru Lahovary*. *Dimisiunea mi-*
nisterului e probabilă.

— Diarul „Národní Listy” publică
scrisora, ce a primitu deputatul Ce-
hiloru tineri *Dr. Vașaty* din partea de-
putatului franceș *Millevoje*. Epistola e
următoarea: „Tuți patrioții franceș urmă-
rescu emoționați lupta demnă de admi-
rată, ce o purtați în parlamentu pentru
drepturile poporului vostru și ale patriei
v-ostre. O cauză care st-erneze o astfelu
de însuflețire și un astfelu de zel, e
sigur de judecata publicului și e sigur
chiar și de victoriă, care va fi s-erbătorită în
Francia cu entuziasm. Noi vomu privi în a-
cēstă victoriă și un scut pentru existența și
mai departe și pentru viitorul Austriei,
c-ăci nu e basă mai validă dec-ăta aceea,
care e întemeiată pe adev-erul istoriei
și pe dreptatea între națiuni. Noi Fran-
cesii nu putemu privi nepăsător la a-
ceea ce-i ridică pe alții și dă nașunilor
libera consciință de sine. Cuvintelor
de libertate, ce ni le-ați anunțat nou
în parlamentu, vomu urma și noi cu dor
și bucuriă; ele nu ridică și inima noastră.
Cum amu put- noi uita vre-odată, că ni
s'a răpit o parte a patriei noștre, și
mii de frați de ai noștri se află în solă-
viă! Voi ați avut curajul să strigați
deputaților de pe tribuna parlamentu-
lui acele s-finte cuvinte: „*Alsacia și Lo-*
tarangia” cum ați condamnat acea poli-
tică, care are de scop să aducă la cale
o alianță, care-i va procura Germaniei
hegemonia și i se va oferi ocaziunea să
se buoure de prada câștigată. Acestea
sunt dovezi de amioție, cari totdeuna
ne voru mișca sentimentele de cea mai
înaltă recunoscință față de voi. Fii asi-
gurat, stimatul meu domn deputat,
de înalta mea stimă și devotamentu.”

Delegațiunile la monarchu.

În 11 Noembrie a primitu Ma-
jestatea Sa monarchu delegațiune
austro-ungare. Cătră 11 ore
a. m. plecă delegațiunea ungară
la palatul imperialu, unde se
aflau într'aceea deja ministrii com-
muni, ministrul președinte ungu-
rescu, și căpitani gardelor. Nu
mult după aceea intră Majestatea
Sa în sala de audiență, urmatu de

adjutantulu generalu, și de adju-
tanții de serviciu. Într'aceea adre-
șă președintele delegațiunei ungare,
contele *Zichy* o alocuțiune, din
care estragem următoarele:

Contele *Zichy* spune că delegațiunea
a venit ca să aducă la picioarele tro-
nului espresuniile de neclătită fidelitate,
și de alipire cătră Majestatea Sa. Apoi
accentuă că înțelepciunei de guvernare
a Majestății Sale i-a succedut, ca să apla-
neze contrastele isvorite din înțelegerea
diferită a intereselor, așa înc-ătu nu s'au
ivit mai pronunțate în raporturile in-
ternationale.

Vorbind apoi despre politica est-eră
dise că Majestatea Sa a sciutu să țină
relațiuni amicale cu t-ote mările puteri
și totdeodată nu a perditu din vedere
desvoltarea monarchiei noștre. Apoi dise,
că delegațiunea primesc liniștită ni-
suița pentru întărirea armatei, care este
o garanție a păcei. Apoi accentuă ech-
ilibrarea financiară și în fine ochi
aureolă de gloriă să încunjure perso-
na Majestății Sale. (Aplause prelungite și
entuziaste.)

Majestatea Sa răspunde:

Pentru asigurarea de devota-
mentu fidelu, pe care tocmai acum
ați exprimat-o, vă spun cea mai
cordială mulțămită. Cu satisfac-
țiune potu să d-ic, că noi stăm
în relațiuni de totu amicale cu
t-ote puterile fără esceptiune. În
deplină consonanță cu aliații noștri,
vedu eu în susținerea păcei euro-
pene garanția cea mai asigurată
pentru fericirea și prosperarea po-
porelor. Guvernulu meu nu perde
acēstu scopu din vedere și pe
lângă aceea ne sosescu nouă și
dela t-ote cabinetele asigurări de
asemenea nisuițe de pace. Ce e
dreptu acolo până acum nu a
dusu acolo, ca să delăture peri-
colele situațiunei politice din Eu-
ropa seu să pună cap-etu pregăti-
rilor generale militare; de-orece
însă necesitatea păcei se manifestă
generalu și unanimu, nu apare es-
chisă speranța pentru ajungerea
finală a acēstui scopu. Fiă-mi datu,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

Cerșitorea dela Ponts des Arts.

Novelă de Wilhelm Hauff; trad. de Cornel Scurtu.

„De multu,” încep- Don Pedro, „de
multu ași fi vorbitu așa de intimu cu
D-ta, Don Fröbenio, de-ă nu respectezi
puțin încrederea mea. Veți, când ne
am întâlnit adese-orî la am-ezi înain-
tea chipului Laurei, te-amu privitu cu
atențiune când stai așa de gânditoru și
ertă-mi, de-ă ochii mei b-etrâni au ob-
servat, că acēstu tablou are pentru
D-ta unu interesu mai mare, și o însem-
nătate mai profunde, dec-ătu cum mi-ai
mărturisit până acum.”

Fröben se înroși; b-etrânul îl pri-
vea at-ătu de p-etrundătoru, ca și când
ar fi voit să cetescă în fundulu sufle-
tului seu.

— „E adev-eratu,” răspunde elu, „că
acēstu tablou are o profundă însemnă-
tate pentru mine, și d-ta ai văd-ătu bine
când ai creșut, că nu e o *opera de artă* e
aceea, ce mă interesează, ci *obiectulu* ta-
bloului. Ah, imi aduc-ă aminte de mo-

mentulu celu mai ciudat, d-er și celu
mai feroic al vieții mele! Vei suride,
când îți voi spune, că odată am v-
d-ătu o fată, care avea o asemănare
amăgitoare cu acēstu tablou. O sin-
gură dată am v-ăd-ătu mai multu nu,
și de aceea sunt feroic, că celu pu-
țin potu vedea trăsurile ei frumoșe în
tabloulu acesta.”

— „O, Dumneșeule, așa s'a înt-
plat și cu mine!” esclamă Don Pedro.

— „D-er totuși vei ride,” continuă
Fröben „când îți voi mărturisi, că potu
să vorbesc numai despre o parte a fe-
ței aceste frumete. Nu sciu, e blondă seu
brunetă, e dantea ei înaltă seu mică,
sunt ochii ei albaștri seu negri, nuscui.
D-er nasulu acesta finu, acēstă gură pl-
oută, acēști obraji delicați, acēstă bărbie
mole, le găsesc în acēstu chipu, ca și
când ar fi vii!”

— „Ciudat! Și aceste forme, cari
obiceșnesc a se întipări mai puțin în
memoriă, dec-ătu ochii și perul, acēste
să-și rămas după ce le-ai v-
d-ătu odată, at-ătu de viu imprimat în
sufletulu D-tale?”

— „O, Don Pedro!” dise tinerulu
mișcatu. „o gură, pe care ai sărutat-o
odată, o așa gură nu o uiți at-ătu de les-
ne. Totuși îți voi povesti cum a fost.”

— „Stai, nief o vorbă,” îl întrerupse
Spaniolulu: „ai trebui să mă țin de
prea rău educat, de-ă ași voi să smulg
secretulu unui cavaleru mai înainte de
a îl fi dat alu meu ca zălogu. Îți voi
povesti despre dama, pe care am recu-
noscut-o în acelu tablou ciudat, și apoi,
de-ă mă vei ține demn de încrederea
d-tale, atunci mă vei răsp-ătu și pove-
stirea d-tale.... D-er d-ta nu beai de loc,
e vinu veritabilu spaniolu și trebuie să
beai, de-ă voesc să cercetez împreună
cu mine Valencia.”

Ei beură din spumăgătorulu vinu de
Ximenes și b-etrânulu încep-:

6.

„Sennor, sunt născutu în Granada.
Tatălu meu comandă unu regimentu,
elu și mama mea se trăgeau din cea
mai vechiă familiă a acēstui regat. Am
fost crescut în legea creștină și în
t-ote șoiințele, cari sunt podoba unui

nobilu, și tatălu meu, când eram de
două-deci de ani și sdvăn-ătu la trup,
mă destină pentru cariera militară. D-er
elu era unu om severu, fără conside-
rațiune în serviciu și se temea, că tan-
dreța mamei mele față de mine de multe-
ori îl va împedea să mă silesc să-mi
facu cum se cuvine datoriu, elu hotări
să mă trimită la unu altu regimentu, și
alegera sa căd-ă pe Pampeluna, unde
comanda unchiulu meu. Acolo am înv-
țat cu îngrijire și acurateță serviciulu
și în decursu de șase ani de d-ile ajunsei
căpitant. Când eram de trei-deci de
ani, unchiulu meu fu transferat la Va-
lencia. Elu avea influință și sci-ătu să aducă
lucrurile acolo, înc-ătu eu după o jum-
tate de anu îl urma în calitate de ad-
jutant. Când sosii în Valencia, se
schimbară multe în casa unchiului meu,
— înc-ă din Pampeluna devenise veduv.
În Valencia cunoscu o veduvă bogată și
cu câteva săptăm-ăni mai înainte de a
sosi la d-ensulu, o și luă în căsătorie. Îți
pot închipui, ce surprins am fostu,
când imi presentă o damă cum b-etrână,
numindu-o soția sa; d-er surprinderea

să potă anunța popórelorú mele vesterne îmbucurătoare, că grijile și sarcinile actuale a păcei amenințate, și-au ajunsú sfârșitul!

Proiectele predate D-Vóstré pentru tractarea conformú constituțiunei, dau dovadă despre aceea, că guvernele mele cu cea mai mare conștiințiositate au luat în considerațiune situațiunea financiară a monarhiei și în preliminarele pentru armata activă și pentru marină, s'au ținut pentru anulú viitorú la necesitățile urgente, ce nu se potú amána, la ceea ce au trebuitú să fiá amánate cerințele importante ale conduce-rii armatei.

În Bosnia și Hertegovina se arată în toate ramurile vieții economice o dezvoltare progresivă treptată. Venitele proprii ale acestorú țări vorú ajunge și în anulú viitorú pentru acoperirea deplină a cheltuielilor de administrațiune.

Convinsú, că D-Vóstră ve-ți aduce problemei D-Vóstré o pētrundere deplină și devotamentú, dorescú activității D-Vóstré unú succesú prosperú și din inimă Vē dicú: bine ați venitú. (Insuflețite și prelungite strigăte de Eljen.)

Majestatea Sa conversă apoi cu mai mulți delegați, între cari cu contele Zichy, Erdödy, Tisza, Apponyi etc.

Delegațiunea austriacă a fostú primită la órá 1. Președintele acesteia principele de Schönburg-Hartenstein adresă o alocuțiune Majestății Sale, în care și densulú accentuă că delegațiunea austriacă va încuviința creditele militaare, cari suntú necesare pentru întărirea monarhiei. Apoi dișe între altele:

„Dacă noi delegații, suntemú pătrunși de conștiințele serioșității timpurilor actuale, apoi scimú toți sé prețuimú adevăratele binecuvântare pentru imperiu, care ăcece într'acolo, că toate populațiunile noastre suntú cuprinse de o sinceră și intimă alipire, iubire și venerațiune față de persóna Majestății Vóstre. Rugămú deci pe atotputerniculú Dumneșeu să binecuvinte pe Majestatea Vóstră și să țină pe Majestatea Vóstră pentru monarhia!”

Majestatea Sa conversă apoi cu deputatul Cehilor bētrâní, Dr. Demel, Dr. Pollak și Dr. Dostal. Venindú vorba despre raporturile naționale din Boemia, Majestatea Sa dișe către Dr. Pollak: „Causa această trebuie să fiá prelucrată. Se va vedea, că Cehii tineri lucră numai cu frase”. După

o altă versiune se dișe, că Majestatea Sa a dișú: „Credú că ideea unei înțelegeri naționale în Boemia trebuie să se realizeze în contra tuturorú pedecilorú. Cu frase nu se face nimicú!”

SCIRILE ȚILEI.

— 1 (18) Novembre.

Asociațiunea studenților germani din Greifswald, după cum cetimú în „Tim-pulú”, la apelulú făcutú de studenții români de a coopera împreună în favorulú Românilorú din Transilvania și Ungaria, a trimisú ca răspunsú studenților români o scrisóre de forțe simpatice aprobare.

Ca la noi la nimenea. Cea mai fanatică societate de maghiarizare, din câte s'a înființatú până acum, este fără indoelă societatea „Magyar Egyesület”, ce eși din gâoțe de curândú în Budapesta și alú careia scopú, precum scimú, este huiduirea a totú ce nu-i maghiarú. Numai câteva săptămâni suntú, de când s'a ivitú acestú monstruosú fētú alú ne-toleranței naționale unguresci, și după cum aflămú acum din foile unguresci, ministrulú ungurescú de interne sub Nr. 81,287 s'a și grăbitú a aproba statutele acestei fanatice reuniuni, pe câtă vreme după o șicanare de șese ani de țile, același ministru ungurescú și în același timpú, a aflatú de bine a refusa aprobarea statutelorú nevinovatei reuniuni a femeilorú române din comitatulú Sătmăruului. — Acesta este față cu noi dreptatea ungurescă!

Maghiarizarea între Slovaci. În adunarea de toamnă a comitatului Gomorú, spunú foile unguresci, că au fostú distinși 7 învățătorú, cari și-au câștigatú unú „meritú” deosebitú întru propunerea și propagarea limbii maghiare. Elevii slovaci ai acestorú învățătorí, cărora li-s'a făcutú distincțiunea, nu numai că învață toate studiile în limba maghiară, — dér dicú foile unguresci — chiar și pe stradă, în școlă și în petrecerile lorú vorbescú între sine unguresce. — Nisuița maghiarizatorilorú, de a corumpe pe învățătorii confesionali dela școlile ne-maghiare, a luatú întinderi îngrijitoare și ne atingú și pe noi în modú directú.

Tergulú de vite din Constanța. „Naționalulú” scrie: În urma răsboiului vama-lú între România și Austro-Ungaria, importulú vitelorú noastre mari în imperiulú vecinú fiindú opritú, a trebuitú ne apărátú sé ne gândimú mai multú la altă cale deoátú cea a uscatului, mai largă, mai etină și totdeauna deschisă, calea mărilorú. În același timpú, trebuia cău-

tatú mijloculú pentru a înlesni transacțiunile între comercianții noștri de vite și comercianții străini. Unú începutú bunú se va face în această privință prin deschiderea tergului săptămânalú de vite în Anadolkió (lângă Constanța), care va avé locú în prima Duminecă a lunei Noemvre. Străinătatea, aflândú, că pôte găsi în acestú tergú vite bune, exportulú de vite va lua unú avântú puternicú. Comercianții de vite vorú fi în chipulú acesta încurajați și se vorú grăbi a duce vite și a face transacțiuni în acestú tergú, unde au toate înlesnirile și unde potú căpăta și bani, decât depozitează vitele. Deschiderea tergului săptămânalú din Anadolkió va aduce mari folóse comericiului de vite.

Eclipsă de lună. La 3 (15) Novembre Europa întregă va asista, — decât starea cerului va permite, — la o eclipsă totală de lună. Satelitulú nostru va intra în penumbră, Duminecă 3 Noemvre pe la 10 óre séra, ér în umbră pe la 11. Eclipsă totală va dura mai bine de o órá.

O nouă mină de aurú în Ardealú. În mina dela Musari lângă Abrudú s'a descoperitú o bogată mină de aurú. Într'o ții s'a scosú 100 chilograme de aurú curatú.

Oi în Dunăre. — Gazeta dobrogenă „Dunărea de josú” spune, că dēunăđi Dunărea din fața Isacoei era plină cu stărvuri de oi. Până acum căpitănia portului a scosú 438 de oi mórte. Se crede, că crivēțulú le-a năpusitú în Dunăre. Se știe, că crivēțulú nu rarú împinge óia în Dunăre și este destulú sé între una, ca sé se piardă totú cărdulú. Se crede, că oile înecate suntú din Basarabia. Pentru peile acestorú oi s'a oferitú 600 de lei de unú negustorú din Isacoea.

Ludovicú Lucian Bonaparte, celú din urmă fiu alú lui Luoián, fratele lui Napoleonú I celú mare, a muritú țilele aceste în Italia. Elú s'a născutú la 1813; cu predilecțiune s'a ocupatú cu științele chemice. Cu politica nu s'a ocupatú nicí odată, deși la 1852, sub imperiu a fostú alesú senatorú.

Menottí Garibaldi, a publicatú unú manifestú, prin care se convóocă în Milanú o adunare a partidei radicale pe Dumineca viitoare, în care se va protesta în contra articolului primú din constituțiune și în contra legii de garanție.

O furtună teribilă a bântuitú provincia și orașulú Cadix. Șesulú întregú e pustitú, unú podú a fostú ruptú, o mulțime de vite s'au înecatú. Legăturile cu celelalte provincii suntú întrerupte.

Corbú albú. Secțiunea ornitologică a museului unguresc din Budapesta s'a înmulțitú țilele aceste cu unú corbú albú, alú căruia proprietarú ar fi voitú bucorosú sé-lú vëndá museului pentru prețulú de 500 fl. dér fiindcă nu căpēta tocmai atâta, ilú dete în cele din urmă pentru 60 floriní.

Discursulú lui Salisbury.

Îndată după vorbirea ministrului-președinte italianú di Rudini, a ținutú unú discursú și lordulú Salisbury, ministrulú-președinte alú Angliei, cu ocașiunea unui banquetú datú de lord-primarulú Londrei. Eță în resumatú cuprinsulú discursului lui Salisbury:

În privința politicei irlandeze, lordulú Salisbury a accentuatú, că rezultatele ei au fostú satisfăcătoare.

În ce privește Egiptulú, politica guvernului rămâne aceeași, care a fostú și până ađi. Ministrulú-președinte alú faoutú nisce declarații și pređicori neoportune în privința Egiptului. Cuvintele proprii ale d-lui de Salisbury au fostú, după acesta:

„Noi nu ne gândimú a părăsi sarcina ce ne-amú luatú asupra-ne; nu este greșéla noastră, decât am fostú singuri sé sacrificămú sângele și banii noștri pentru liberarea Egiptului; acuma când unú mare rezultatú este în vedere, nu putem lăsa această țēră sé cadá din nou în anarhiá.

Nu voimú sé rupemú legăturile cari alipescú Egiptulú de Turcia, oi din contră sé ținemú această provincia în situațiunea creată de tractate și de firme, dorimú de asemenea ca ea sé fiá, în această situațiune, destulú de tare pentru a respinge ea însăși ori-ce atacú exteriorú și toate disordinele din interiorú; trebuie unú óre-care timpú pentru a obținé acestú rezultatú; până atunci Englitera, putere amicá trebuie sé o garanteze contra unei recăderi.

„Numai o stabilitate mai mare va pune Egiptulú în stare de a ținé peptú cu dificultățile, la cari este expusú prin situațiunea sa interioră.”

„Poporulú englezú mândru de succesele, pe cari le-a obținutú, nu se va lăsa nicí-odată de a urmări scopulú ce și-l-a propusú.”

În ce privește situația europeană, d. Salisbury a dișú, că actualmente nu este nicí celú mai micú norú, care sé întunece orizontulú. Pacea nu este amenințată. În loculú resbelului, suntú concursurile industriale și tractatele de comericiu cari ocupă diplomația.

În astfelú de luptă, Englitera are multe șanse. Contrarú Americiei, Englitera va menține libertatea comericiului.

mea crescú și mai tare și mă bucurai, când imí aduse înainte o față frumoșă ca diua, și o numi fiica sa Laura, verișóra mea. Până în diua aceea nu iabise-mú și de aceea camerađii mei mă numiră Pedro el pedro (Pedro celú de pētră); dér pētra această se topi, ca și oera, înaintea privirilorú Laurei.

„Ai vēđut'ó, Don Fróbenio; acelu tablou reproduce fidelú trásurile ei; artistulú, care a zugrăzit'ó, a făcutú o operă perfectă. Ah, tocmai așa ca în tablou purta cu fală pālăria ei cu pēnă, și când privea cu ochii ei negrii printre genele cele lungi, se părea, că se deschidú porțile cerului și unú ángerú strălucitorú se uită zimbindú pe pământú.”

„Amorulú meu, sennor, era veselú; puteamú fi în fiá-care ții lângă ea; acele stavile, cari despartú de regulá în patria mea pe amanți și facú iubirea durerósă, timidă și tristă, acele stavile pe noi nu ne despărțeau. Și când priviam în viitorú, ce suriștorú imí apărea! Unohiulú meu mă iubea ca pe copilulú séu și, decât ilú înțelesei bine, nu-i părea réu, că umblu după fiica sa; nicí din partea

tatului meu nu mă așteptamú la nicí o pedecă, căci Laura își trážea originea dintr'unú sánge nobilú și averea mamei sale era cunoscută.”

Câtú de puternicú era amorulú meu, poți sé veđi și de acolo, că iubiam fără durere și amărăcine. Căci de obicei se nasce amorulú dintr'o amărăciune plăcută, care pôte nicí iubitei nu i-a fostú neplăcută; după cum foculú se streoară pe sub coperișú, și fără de veste reținutú de unú zidú, cade asupra casei mistuind'ó cu flacările sale și apoi părăindú se ridică spre cerú, așa e și cu amorulú. Înclinarea cea mai mică crește. Pedecile, ce parú neînvincibile, te împinteneză; credi că simți o văpae, care se pôte réoi numai în brațele amantei. Vorbesol cu ea printre zăbrele, 'i trimiți epistole prin cameriera ei, în visú, ori fiindú deșteptú, îi zugrăvesol chipulú ei și încă într'unú modú drăgălașú, — fiindú oá până acum n'ai vēđut'ó, decâtú cu vélulú și mantaua, ce o învélua. În fine fiá prin violență, fiá prin forță, cadú stavilele. Alergí într'acolo, o duoi pe cucerita în biserică și — apoi te uiți mai cu de-a-

mărutulú asupra odorului. Precum pe livada cea frumoșă, care nu e altú ceva decâtú unú covorú ásternutú, este unú locú mocirlosú, cređendú că calci pe pământulú tare, și-se cufundă picioréle și din adēncime isvoresce apă; așa e și aici. În fiá-care momentú se ivesce la femeia ta câte unú caprițiu, în fiá-care ții dorește voaluri și mantale noué, după pofta inimei ei, și în fine ai sta mai bine la zăbrele, sé cânți cantece jalnice de amorú, decâtú sé te reintorci érași.”

7.

— „Pe Dumneșeulú meu, d-ta ești unú criticú asprú”, răspuse Fróben roșindu-se. „În ceea ce dișol d ta zăce, ceva adevérú, dér óre așa sé fiá? Nu, atunci cea schinteia divină, care aprinde inima, acelu momentú ferocitú, când ajunge o jumătate de minută pentru înțelegere, ar trebui sé mințescă, și eu totuși credú în acea origine cerească. O mie mi-a mersú dóra mai bine?”

— „Înțelegú ceea ce voesci sé dișol”, dișe Don Pedro; „momentulú acela este

cerescú și sublimú, dér adese-ori se băséză pe o amăgire amară. Ascultă mai departe.”

„Pe mine nu mă necăjia, nu mă împedea nicí o stavilă, și cu toate acestea iubiam așa de cu focú, ca ori ce cavalerú din Spania. Singura pedecă putea fi inima Laurei — dér ochii ei adeseori imí mărturisise, că întâmpină cu plăcere pe ai mei. Toate acele dovedí micí de tandreță, cari se află într'o asemenea stare, le primea donna Laura cu bunăstare, și după unú pătrărú de anú imí permiseiú sé-i mărturisescú amorulú meu. Părinții observassră încă de multú acesta; unohiulú meu își dete învoirea și dișe, că elú a cerutú dela regele pentru mine brevetulú de maiorú, pentru serviciile bune, ce le-am făcutú. Cu scirea avansării mele, aveam sé-mí descoperú tă-tâne-meu amorulú și sé-lú rogú pentru învoirea sa. Am juratú s'o facú acesta; o, de ce am făcut'ó! Nu trebuie sé credemú, că se află unú demonú îndrētelú nostru, care ne dá ferocirea ca pe o jucăriá frumoșă, și apoi iude de veste o sfarimă?”

Corespondența „Gaz. Trans.”

Sibiu, 11 Noemvre 1891.

(*Noul Seminar evanghelic din Sibiu*). Este acreditată părerea generală, că poporul săsesou e foarte târziu în lucrările sale, elu precumpănesce bine înainte de a face ceva și numai după-ace și-a format pe deplin convingerea, că ar fi bine astfel, pomesce la lucru. Sașii cei „circumspecti et prudenti” arătară și de astădată, că nu se abat de la maxima lor de viață. Și nu sciu altădată, dăr acum o brodiră bine, căci opera lor eșu minunată. Vreau să dăc, că noul Seminar corăspunde atât în cele externe, cât și în cele interne pe deplin scopului unui seminar și în cât privește aranjamentul, s'apropia de cele din-tăiu seminare din Germania, spre pildă cum e cel din *Weimar*.

Internatul acesta e situat lângă grădina fericiului metropolit Șaguna, nu la margine ci în mijloc, cu o prive-lisce încântătoare. Locul din jurul lui, care acum e pe cale de a se regula, are să fiă o grădină drăgălașă. Edifi-ciul este cu un singur etagiu, dăr e astfel întogmit, încât în elu se află sală de prelegeri, sală pentru petrecere și dormit, o sală mare pentru festivi-tăți, o sală pentru spălat deosebit, sală pentru bibliotecă, pentru desen, pentru musică, direcțiune, corp didactic, scald, șoolă practică etc.

În sala cea mare sunt atâr-nate tablite cu sentințe morale, tablouri, cari represintă bărbați de șoolă ca *Amos Comenius*, *Pestalozzi*, *August Herman Franke*, fondatorul grandiosului institut din Halle, omeni renumiți de ai lor de biserică.

Salele de durmit și de petrecere peste și sunt arangiate cu un gust deosebit, având în mijloc o masă de ocupațiune, un dulap numerotat și d'asupra aceluia, dulap pentru biblio-teca respectivului proprietar al dula-pului de jos. Salele de prelegere arangiate după cel mai nou sistem. Labo-rator fizic și chimic după cea mai nouă metodă. Sala pentru colecțiuni și materiale de intuiție. De-aseenea sală pentru bibliotecă, simplu arangiată, dăr cu gust. Apoi refectoriu și bucătărie.

Sala pentru spălat este o raritate, ce mie specială nu mi-s'a dat să pot vedea. Ambitele sunt pline cu tipuri de intuiție; din istorie, geografie, etno-grafie, istoria patriei etc.

Etă aci un tablou al părții ester-ne din numitul nou Seminar.

Despre partea internă încă nu ne putem de loc îndoi, cându cugetăm, că aci sunt angajate patru puteri di-dactice dintre cele mai escelente, cari se buoră de un renume, chiar și în înv-țata șoolă din Germania.

Indată după asigurarea fericii mele, făoni oinosință cu un căpitan dintr-un regiment elvețian, pe care-l iubii foarte tare, și în fiă-care și îl aduceam acasă la mine. Era un tănăr frumos, blond, cu ochi limpeși și al-bastri, cu pielea feței albă și cu obrazii roșii. Ar fi avut o înfățișare prea môle pentr-un soldat, decât nu ar fi fost în gura tuturor faptele răboinice, ce le săvârșise elu. Cu atât mai periculos era elu pentru femei. Întrăga sa înfățișare era așa de nouă în țera acăsta, unde sorele inegresce fețele, unde sub un păr negru, schinteia nise ochi negrii, și când povestea elu despre munții de ghiață, despre zăpada eternă din patria sa, toți ascultau cu plăcere vorbele sale și multe dame voru fi încercat să to-pescă ghiața de pe inima sa.

„Intr'o dimineță veni la mine amicul meu, care scia despre amorul meu față de Laura, și prin multe cuvinte misterioase îmi dade să înțeleg, că eu seu să fiu pe pază, seu să mă căsătoresc cu verișora mea fără patentă de major, căci de altminte se potă întâmpla

Să revenim acum la descrierea festivității sfințirii acestei zidiri pom-pose și să spunem, că precum cere decorul unui astfel de act, dela intrare și până în mijlocul acestei zidiri, era înfrumșat cu verdețuri, simbolul bucuriei.

Înainte zidirei era și o tribună, de pe care neobositul episcop săsesou *Dr. Teutsch* a ținut o vorbire de bine-ventare, în spirit religios-moral-educativ. Pe treptele, ce conduc în primul etagiu, era o tablă, mi-se pare cu inscripția „*Gott helfe*”, er în sală o catedră, de pe care avea să se țină cuvântul de inaugurare. Acela s'a rostit de directorul seminarului, *Dr. Teutsch*, fiul episcopului, și a conținut cam următorul șir de idei: „Vă binevențez în numele seminarului, în numele popu-lului, pentru care s'a creată această instituțiune. Căci dără acestui iubit popor săsesou vrem noi să-i dăm fi crescut, cari să-lă crească și pe elu. La o astfel de creștere nu este secundar nici partea esternă a șolei unde au să se învețe, căci acăsta îi dedă la ordine, îi dedă a se *cultiva din punct de vedere estetic și prin urmare indirect și moral*. Dăr partea leului este partea din lăuntru, *creșterea*, ce vom să se dea acestor fi. Sunt trei sute de ani, de când s'a pusă basă înființării unui astfel de seminar și noi progresând am dat înainte, așa încât nici astăzi în punctul acesta nu ne lăsăm să ne dispute alții înțătatea. Noi vom, ca creșterea, ce se dă fiilor popului, să fiă *teologică*, una findă numai o *cultură busată pe religio-sitate și moralitate* pte avă durată, altă, că din fiit eșii din acest seminar *parte mare devin proști*, în locurile unde nu pot să devină cei *crescut la facultăți*, în Germania. În acest spirit și în acest înțeles mulțămind tuturor pentru viul interes și asigurându-i, că vom lucra în acest spirit, vă strig un întreit „*Hoch*”.

Refrenul prelungit de Hoch la adresa vorbitorului.

Era ceva încântător a auți vocea sonoră a acestui bărbat valoros. Astfel de omeni merită să ocupe atar locuri, er nu neghiobi și proști, cari numai *căciul* se sciu, altoeva nimio.

Fețele vesele ale celor prezenți, cari apoi au fost conduși, cu superin-tendentul în frunte, spre a privi insti-tutul cel admirabil arangiat, dove-deau, că acest act era pentru ei ceva edificator. Suvenirile plăcute, ce le-au dus ei cu sine, le-am dus și eu, dăr am dus cu mine și o adencă oftare: O Dōmne! de ce nu se pte și la noi așa ceva!...

Raportorul.

multe, ce mie nu mi-ar fi de loc plă-cute. Eram curios, căutai mai de a-prōpe și aflai, că d-ra Laura convine la una dintre amicele ei cu un bărbat, care se streoră în casă învelit într-o manta. Concediai pe amicul meu și-i mulțămii. Nu credeam nimic din toate aceste, dăr rămase în mine un ghimpe de gelosie și de bănuelă. Meditam asupra purtării Laurei față de mine, o aflai neschimbată, ea era grațiosă și bună față de mine ca și mai înainte, lăsă săi sărută mâna, ba chiar și gurița — dăr pe lângă acestea și rămase; acum imi băt la ochi, că stând la îmbrățișările mele, ea nu-mi străngea mâna și nu-mi înapoia sărutările.

„Indoiela mă chinua; amicul veni erăși, scormoni focul mai tare prin sciri mai hotărâte, și mă hotării să observ pașii damei mele mai cu atențiune. De obicei prândiam împreună, unchiul, mătușă, verișora mea și eu.

(Va urma.)

FURTUNA PE MAREA NEGRĂ.

Cetim în diarul „Galați”, că pe Marea Neagră a fost în zilele acestea mară furtună.

Dela 19 ale curente și până mai alaltă-eri, Marea Neagră era strașnică muncită de nise furtuni ne mai pomenite în anele marinei. Ceea ce povestesc pasagerii debarcați zilele acestea din vapoarele sosite în portul nostru de abia ieri, e ceva înspăimântător. Talazurile de înălțime colosală traversau puntea vapoarelor, amenințând din moment în moment să pătrundă prin horn să stingă focurile, și să-i lase astfel espuși capriciului furtunei. Densii închiși în cabine și între punte, suferind în mod cumplit de răul mării, așteptau din moment în moment să fiă cufundați.

Vaporul Lloydului austriac *Apis* plecat din Constantinopol la 19 a o 5 zile și 5 nopți a rătaicit pe Marea Neagră espus la cele mai mari pericole și de abia la 25 a unei c. a putut să acosteze la Constanța. Pasagerii — cu totă încrederea lor în încontestabila bravură a căpitanului și a mateloților austriaci — n'au mai avut curagiu să continue drumul spre Galați, ci au debarcat pe uscat. Vaporul *Courdi* cu tōte că au plecat cu o zi înainte Lloydului, de abia ieri s'era a sosit în portul Galați. Celu ce a străbătut mai iute, aceste furtuni îngrozitoare, a fost vaporul francez al companiei „*Fraisinet*”, care a pus numai 2 zile, ca să percurgă distanța între Bosfor și Sulina. Dăr acăsta provine nu numai din cauza superiorității forței mașinelor și a registriului de capacitate, dăr mai ales din cauză, că n'avea să acosteze în nici un singur port din Marea Neagră.

Se semnalăză mai multă de 15 oară cu pânză aruncate și sdrobite de stănci de aceea îngrozitoare furtună.

Chiar în Galați, pe Dunăre, mai zilele trecute vântul și talazurile erau atât de puternice, încât vaporului de Brăila i-a trebuit o manevră de o oră întregă, ca să pōtă acosta la mal. De șese ori în acel interval vântul l'a aruncat spre larg.

Literatură.

A apărut:

Invitare la prenumerațiune. Subscrisul, având la dispozițiune, gata de a se pune la tipar mai multe încercări și opuri atât poetice, cât și în prosă, m'am decis a scōte la lumină pe acelea dintre ele, la cari voi avă mai mulți abonenți, așa ca cel puțin spe-sele de tipar să se acopere. Oporile, ce vreau a-le da sunt:

- 1) „*Vinderea lui Isus*”, tragedie în 4 acte cu cantece corali la finea fiă-oării act. Anul 1886—1887. Prețul 45 cr.
- 2) „*Manliu Torcuat*”, tragedie în 5 acte. An. 1888. Prețul 40 cr.
- 3) „*Sermana contessă*”, tragedie în 5 acte. 1890. Prețul 40 cr.
- 4) „*Belizariu*”, tragedie în 4 acte, an. 1889. Prețul 35 cr.
- 5) „*Georgiu Martinuzzi*”, tragedie în 5 acte a. 1890. Prețul 40 cr.
- 6) „*Amanu seu Jom Purim*”, tragedie în 4 acte a. 1889—90. Pr. 35 cr.
- 7) „*Antigone de sofole*”, tragedie în 5 acte cu un Prolog și Exod, a 1890—1891. Prețul 35 cr.
- 8) „*Regele Edip*”, de Sofole. tragedie în 5 acte Prețul 45 cr.
- 9) „*Iepte*”, tragedie în 4 acte. an. 1887—1888. Prețul 35 cr.

Tōte acestea sunt opuri poetice, D-nii cari vor voi a posedea unul seu mai multe din aceste opuri, să binevoescă prin o carte postală a se insinua ca abonent la adresa subscri-sului.

S. P. Simon.

Șomfalău (p. u. Besterce, în Transilvania.)

Intrebări de educațiune și instrucțiune. Studii pedagogice de *Dr. Petru Șpanu*. Sibiu. Tiparul tipografiei archidiececane. 1891. Format 8° mare în 128 pagini.

Mulțămită publică.

(Urmare.)

Comitetul parochial subscris a duce prin acăsta mulțămită publică pentru sumele incuse pentru clădirea unei biserici române gr. or. în pișta Brașovului.*)

Ilustrității Sale Domnului Episcop *Ioan Meșianu*, care a binevoit a dărui 50 fl. și prin dispozițiune Prea Sfinției Sale s'au colectat în diecesa Aradului 353 fl. 40 cr. Suma acăsta a fructificat 11 fl. 41 cr. Suma totală trimisă Comitetului subscris: 414 fl. 81 cr.

Ilustrității Sale principelui *Dimitrie Ghica*, care a trimis 100 lei; Domnului *Vasile Orghidan*, comersant în București, care dat 100 de lei; Domnului *Dimitrie Persoiu*, comersant în Brăila, care a dărui 50 fl.

Suma totală trimisă până acum din afară este 5177 florin.

Comitetul parochial român gr. or. din cetatea Brașovului.

Bartolomeiu Băulescu, **Nicolau Pilția**,
președinte. notaru.

Telegramele „Gaz. Trans.”.

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta.)

Paris, 13 Noemvre. În cameră deputatul *Laur* adresă o interpelare în cestiunea crizei financiare, acasă pe ministrul de finance *Rouvier*, că ar fi dat finanțele Franciei pe mâna Evreilor și ceru espulsarea bancherilor evrei. *Rouvier* declară, că nu voiesce să se dejosescă intrând în discuția cu *Laur* în acăsta privință. Propunerea lui *Laur* de a se da vot de blamă ministrului *Rouvier*, a fost respinsă cu 400 voturi.

Berlin, 13 Noemvre. Bursa a fost erăși tare agitată. Notele rusești au cădut la un curs ce până acum n'au mai fost de ani.

Roma, 13 Noemvre. Circulă faima, că papa în bula ce va apăre în curend, va recomanda ca să se țină viitorul conclav în străinătate.

New-York, 13 Noemvre. Se anunță izbucnirea unei revoluțiuni în Quatemala și San Salvador.

Chicago, 13 Noemvre. Trenul care a plecat de aici er la medul nopții, a fost atacat la Mihwaukee de tâlhari, cari l'au pradat și au jefuit 100.000 dolari.

DIVERSE.

Césornic vorbitor. În espozițiunea viitoare din Petersburg se dăce că va fi espus un césornic electric vorbitor, făcut de Edison. Césornicul este produsut cu un fonograf, care anunță cu voce omenescă orele, jumătățile și pătrarele de ore. La acest césornic nu se află cadran, ci în locul lui se află o față de om care și deschide mecanic gura, pentru ca să arate timpul. Totdeodată acest césornic serveșe și ca deșteptător. În urma unui mecanism separat, poț să-l așed așa, că la o oră anumită din nopte césornicul strigă cu o voce tare: „E timpul de sculat.” Și ziua anunță césornicul: „Dute la lucru” seu: „În curend se începe teatrul.” etc. etc.

Pretextul copilărescu. Micul George, pe care mamă-sa voiesce să-l bată: „Mamă, nu mă bate, fiindcă vei conturba pe tata la cetit.”

*) Onorații Domni, cari au primit liste de colectare, sunt rugați, ca până la 1-a Decemvre v. să trimită rezultatul fiindcă trebuie să asterneșe socotelile autorităților competente.

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil interimal:

Gregoriu Maior.

Cursulu pletei Braşovului

din 13 Noemvre st. n. 1891.

Table with exchange rates for various currencies and goods like Banconote românesce, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena

din 12 Noemvre a. c. 1891

Table with stock market prices for gold, silver, and various bonds from Vienna.

Table with financial data including amortization of railway debts, interest rates, and exchange rates for various currencies.

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal...

Domnii, ce se aboneaza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamurtu si se arate si posta ultima.

Totodata facemu cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“...

AdministraŃ. „Gaz. Trans.“

O specialitate necomparabila intre tote apele minerale alcalin-acide din monarchia si streinatate este apa minerala de „REPAT“

care in urma compozitiunii pre fericite a partilor sale minerale si a continutului extraordinar in acid-carbonic se bucura de o valoare medicinala forte mare...

Apa minerala de „Repát“ se intrebuinteaza ca medicamentu cu cele mai stralucite succese in contra conturbarilor de mistuire, in contra starilor catarhalice a stomacului si a organelor respiratoare...

Celu mai curatu si binefacetoru productu naturalu.

Ca borvizu adecu beutu cu vinu.

nu se pote compara acestu apu escelentu cu nici o altu apu minerala a continentului.

Şampagnulu apelor minerale.

Conformu ordonantei inaltului ministeru de interne No. 5891/VIII din anul 1890, apa minerala de Repát este supravegheata ca apu medicinala dupa prescriptiunile legilor sanitare.

Veritabilitatea apei se constata prin aceea, ca dopulu sticlei trebuie sa fie insemnatu cu: „K.-Impér Repátí“. Deci se roga a se observa acestu spre evitarea falsificarilor prin alte ape inferioare.

Apa minerala de „Repát“ se gasesce in calitate prospeta si veritabila in depositulu subsemnatulu; asemenea si in farmacii, in cele mai multe baccanii si in tote birturile mai notabile.

Cu tota stima

Administratiunea isvorului

Josef György,

662,50—43

Braşov, Strada Michail Weiss (ulita poştei) No. 12.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caili ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1891.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.